

Posudek bakalářské práce **Modální užití imperfekta**,
kterou předložila **VERONIKA VRUBLOVÁ**,
Ústav románských studií FF UK, ak. r. 2011/2012.

Bakalářská práce Veroniky Vrublové je poctivým pokusem o komplexní popis italského imperfekta s důrazem na tzv. modální užití, tedy na takový úzus, v němž je potlačena primární časová funkce a je upřednostněna funkce jiná (která je tedy obvykle nazývána jako *uso modale*, ačkoli se pod tím skrývá mnoho různých, navzájem ne vždy slučitelných významů).

Text je rozdělen do pěti základních kapitol. Po krátkém úvodu je prezentována základní temporální charakteristika imperfekta (neohrazené děje v minulosti, opakované děje, současně probíhající děje v minulosti atd.). Třetí kapitola je stěžejní částí předkládané práce a je věnována právě typologii „ne-temporálního“ užití od imperfekta zdvořilostního (kap. 3.1) až po imperfektum hypokoristické (kap. 3.8). Čtvrtá kapitola je věnována aspektuálním vlastnostem imperfekta, kde je řeč o „vidových“ hodnotách (progresivní, habituální a průběžný „vid“). V páté kapitole nám autorka podává interpretační klíč, který je však jen stručnou úvahou nad tím, proč imperfektum takové netemporální užití umožňuje.

Tolik tedy k obsahové i formální organizaci celé práce. K obsahu v zásadě nemám mnoho připomínek: zdá se mi, že autorka vyčerpala všechna obvyklá (i neobvyklá) rozšíření základní temporální funkce a ilustrovala je vhodnými příklady, třebaže převzatými ze sekundární literatury, a tedy již *a priori* propojenými s interpretacemi, které se Veronika Vrublová snaží demonstrovat. Naopak pokud jde o formální aspekt práce, mám za to, že se tu a tam objevují jisté nesrovnalosti, na něž musím poukázat. Překlepům se samozřejmě člověk zcela neubrání, ale v názvu práce by přece jen žádný být neměl (v anglickém názvu máme *Model Use of the Imperfect Tense*). Poznámkový aparát se u pozn. č. 6 (na s. 33 a dále) nějak vytratil – zde je poznámka 6 uvedena chybně hned na několika místech, avšak text, k němuž odkazuje, nenajdeme.

Na pomezí formální a obsahové stránky bych se zmínil jen o dvou případech. Na s. 7 v úvodu autorka operuje s opozicí *vlastní / získané vlastnosti*, když mluví právě o rozdílu mezi temporálním / modálním užitím imperfekta. V lingvistice však takovou opozicí v podstatě nenajdeme; zdá se mi, že tradiční a pro mnoho lingvistů přijatelnou distinkcí by v tomto případě mohla být opozice *centrální / periferní*, a to už dává daleko větší smysl i v závěru, kde Veronika Vrublová říká, že modální užití imperfekta není úplně okrajové (autorka říká „atypické“).

Na s. 43–44 se mi zdá, že se Veronika Vrublová chytila poměrně složité sekundární literatury, která operuje s jistou teorií pragmatiky (proto se zde objevují přesné termíny jako *modal implicatures*), a tak překládá tyto pasáže poměrně volně. Přesto se s tím vypořádala docela zdařile. Nicméně je zde cítit ten velký kontrast mezi tím, co říkají zastaralé články ze 40. let (Ronconi, Degregorio), a tím, jak o tom píšou různí autoři v kolektivním díle *Modality and Mood in Romance* (Becker zde není autorem, ale jen jedním z dvou editorů; Bertinetto – citovaný na s. 6 – je autorem jedné z kapitol, a tak je tento odkaz ne zcela přesný).

Přes tyto drobné výhrady považuji bakalářskou práci Veroniky Vrublové za zdařilou, k obhajobě ji doporučuji s předběžným hodnocením jako **velmi dobrou**.

V Praze dne 4. září 2012

doc. Mgr. Pavel Štichauer, Ph.D.
oponent bakalářské práce